

Rotterdam weer aanzwengelen'

◀ **Imposante tanks en installaties van de BP-raffinaderij in de Euro-poort, maar hoe lang nog?**
FOTO HOLLANDESE HOOGTE/PETER HILZ

Actieplan

★ Stel een clustercommissaris aan die verzande (milieu)projecten vlot trekt en hinderlijke overheidsregels schrapt.

★ Fabrieken moeten meer stroom, stroom en koelwater uitwisselen en gezamenlijke afvalwaterzuiveringen opzetten. Ook de uitwisseling van grondstoffen als chloor en ethyleen moet beter.

★ Leg de warmteronde aan. Restwarmte uit de haven kan zo naar de Haagse stadsverwarming.

★ Vang het broeikasgas CO₂ af en lever dat als meststof aan tuinders of sla het op in een leeg gasveld onder de Noordzeebodem.

★ Maak werk van plasticrecycling.

★ De overheid moet het voortouw nemen in de lancering van biochemie door zelf een bioraffinaderij op te zetten, middels een publiek-privaat consortium zoals ooit met de Gasunie.

★ Verdiep de Nieuwe Waterweg voor de scheepvaart.

haven

verwijten, maar er zijn er ook die wel over de eigen erfgrens kijken en de overheid op hun weg vinden. Als een fabriek overtollige energie wil leveren aan een buurbedrijf moet er energiebelasting over worden betaald. Nog een voorbeeld: een mooi plan om restwarmte uit de haven door een pijpleidingnetwerk naar de stadsverwarming van Den Haag te leiden, is verzand in een discussie tussen allerlei overheden. Ze hebben geen geld, maar wel een mening. Zo komt er niets van de grond."

Een clustercommissaris gaat dat wel lukken?

„Er is een figuur nodig die de boodschap kan overbrengen, boven de partijen staat en ze bij elkaar brengt. Een man die bekend is met de overheden en binnenkomt in de directiekamers van de chemieconcerns in bijvoorbeeld Houston."

Is zijn of haar rol te vergelijken met die van Deltacommissaris,

de man die waakt over de plannen om Nederland te wapenen tegen overstromingen?

„Ja, met die kanttekening dat de clustercommissaris voor 2 jaar wordt aangesteld. In die periode moet hij belangrijke projecten aanzwengelen om de schwinging weer in de regio te krijgen. Na 2 jaar kunnen het Havenbedrijf Rotterdam en ondernemersorganisatie Deltalinqs, die hem of haar ook aanstellen, besluiten of de clustercommissaris langer nodig is. Het mag geen geïntitutionaliseerd baantje worden, het is echt om op korte termijn de boel vlot te trekken."

U pleit voor vergroening, maar de kolencentrales mogen blijven staan op de Maasvlakte?

„Ja, maar ze zullen wel hun CO₂-uitstoot moeten afvangen. Het zijn de efficiëntste kolencentrales van Europa en ik zie een toekomst voor ze waarbij ze vooral biomassa verbranden en een klein beetje kolen."

Dagelijks ruim 64.000 auto's over A4

SANDRA DON

SCHIEDAM | De weggebruiker weet de nieuwe A4 tussen Delft en Schiedam, die eind december open ging, goed te vinden. Dagelijks rijden er 64.300 auto's in beide richtingen overheen. De eerste cijfers werden gisteren bekendgemaakt tijdens de officiële openingshandeling door verkeersminister Schultz op het provinciehuis in Den Haag.

Een deel van het verkeer dat dagelijks gebruik maakt van de A4 reed voorheen over de A13. Daar constateert Rijkswaterstaat een af-

◀ **Verkeersminister Schultz verrichtte gisteren de openingshandeling.**

FOTO ANP

name van 16 tot 22 procent. De reistijd op de A13 is in de spits met 9 minuten afgenomen. Ook heeft het verkeer op de A20 richting Gouda een voordeel van 3 minuten. Daarnaast kiezen weggebruikers

van de N468 bij Delft ook voor het 7 kilometer nieuwe stukje asfalt, waar 63 jaar over is gediscussieerd. Daardoor is er minder sluipverkeer. De A4 biedt in 2020 capaciteit aan 128.000 motorvoertuigen.

Schultz is tevreden over de eerste cijfers en noemde gisteren de aanleg van de A4 een voorbeeld voor andere projecten: „Er is niet alleen een weg aangelegd, er wordt een gebiedsontwikkeling in gang gezet, zoals het sportpark op het tunneldak dat is. Dat gaan we ook bij andere wegen doen, zoals de A2."

COLUMN

Willem Sonneveld

Wie de stad wil vieren, kijkt 'The Wire'

Soms sta ik op het punt om te verhuizen en mijn biezen te pakken. Vaak is dat als de stad in de ban is van een nieuw hoogtepuntje. Woensdag waren dat er maar liefst drie. De RET had een metrostation omgebouwd tot atletiekbaan. Er werd een piano neergezet op het Centraal Station. Naast de Markthal verrees binnen enkele uren een 55 meter hoog reuzenrad om de stad te 'vieren'. Zoveel goed nieuws bracht Rotterdamers op sociale media van de leg.

Noem het onverbeterebare recalcitrantie van het ergste soort, maar trots of euforie maakt zich op dergelijke momenten niet van mij meester. Hoezeer mevrouw Sonneveld ook haar best doet om het allemaal wat te relativiseren: „Er zijn ook mensen die een reuzenrad wel leuk vinden."

Dat zal best ja. Mij stoort het vooral, en dan met name omdat andere verhalen over Rotterdam maar niet verteld worden. Het Rotterdam van de 'slechte' lijstjes. De schietpartijen. De leerlingen die uitvallen op school. De discriminatie op de

arbeidsmarkt. De tienermoeders die hun kraamtijd doorbrengen op een betonnen vloer. De daklozen. De armen op weg naar de voedselbank. De dealers die rondscheuren in hun BMW X5 of Volkswagen Golf.

De stad waarover alleen geluld wordt door deskundigen, maar die zelf nooit aan het woord komt. Het frustrereert dat ik geen toegang krijg tot deze stad en slechts clichés tot mijn beschikking heb om hem te beschrijven. Ik dool rond in mijn eigen perfect aangeharkte leventje. Werklozen, tienermoeders, drugsdealers en armen ken ik niet. Iedereen heeft een diploma, drinkt te weinig en snuift niet.

Om die kant van Rotterdam te leren kennen, neem ik eenmaal per jaar mijn toevlucht tot een Amerikaanse televisieserie. In zestig afleveringen leer je door *The Wire* de havenstad Baltimore met 600.000 inwoners kennen zoals die is. Niet alleen de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de rol van het onderwijs en de ontwikkelingen in de haven, maar bovenal de onmacht, corruptie, hypocrisie

en zelfkant van de samenleving worden met chirurgische precisie in beeld gebracht. Van de tientallen personages, goed en slecht, ga je onvermijdelijk houden. Een reuzenrad, een piano en een atletiekbaan? Wie de stad wil vieren, kijkt *The Wire*.

Andere verhalen worden niet verteld

Optimisme Rif010, ondanks bittere pil

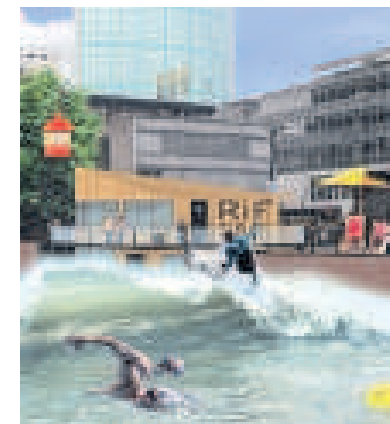
MARCEL POTTERS

ROTTERDAM | Het surfparadijs Rif010 wordt gebouwd, ondanks het schorsen van de vergunning door de rechter. Die overtuiging heeft initiatiefnemer Edwin Viegen, die verwacht in mei of juni alsnog met de klus in hartje Rotterdam te kunnen starten. „Dan zouden we volgend voorjaar kunnen openen," is zijn inschatting.

De voorstanders van het winnende Stadsinitiatief van 2014 kregen gisteren een bittere pil te slikken toen de vergunning voor het toekomstige waterspektakel in de Steigersgracht werd geschorst. De rechter meende dat een bodemprocedure beter geschikt is om over deze complexe materie te oordelen, nadat tegenstanders een kort geding tegen 'vergunningverlener' Rotterdam hadden aangespannen.

Viegen: „Het was mooier geweest als de rechter had gezegd: ga maar door. Dan waren we volgende maand al begonnen."

De oppositie van Rif010, die veel overlast verwacht van de geplande publiekstrekker, voelt zich juist gesteerd door het vonnis. Omwonenden en City kerk

Het Steiger zien de komende tijd nog voldoende kansen om het project te dwarsbomen. „Want ook de watervergunning is er nog niet," zegt advocaat Bart-Jan Walraven, die optreedt namens het belendende gebedshuis.

Hij ziet de bodemprocedure

met vertrouwen tegemoet en vermoedt dat deze rechtsgang nog wel een paar maanden kan duren. „We gaan ervoor zorgen dat Rif010 niet doorgaat," zegt hij over de te volgen tactiek. „Linksom of rechtsom, dat maakt ons niet uit. We zullen alles uit de kast halen."

De raadsman tempert het optimisme van Viegen. „Want voorseizoen 2017 openen, dat gaat echt niet lukken."

De gemeente Rotterdam wil niet reageren totdat de bodemprocedure is afgerond.